

Συμβούλιο της Επικρατείας: 3244/1981 (Τμ. Α')

Πηγή: ΕΔΚΑ ΚΔ' 1982, σελ.277

Περίληψη: Δικαιούται τις συντάξεως αναπηρίας εξ εργατ. ατυχήματος ή κοινής νόσου αναλόγως της προεχούσης αιτίας εκ της οποίας προήλθεν αυτή. Ανάγκη ειδικώς ητιολογημένης κρίσεως του ασφαλ. οργάνου.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: κ. Δ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ

Εισηγητής: κ. Χ. ΓΕΡΑΡΗΣ

Δικηγόρος: κ. ΣΤ. Χατζηαποστόλου

Επειδή, δια της υπό κρίσιν ατελώς (αρθρ.1 ν.δ. 330/1971) ασκουμένης αιτήσεως, ζητείται τύποις παραδεκτώς η αναίρεσις της υπ'αριθ. 317/1980 αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου Λαρίσης, δια της οποίας, γενομένης δεκτής ασκηθείσης υπό του ΙΚΑ προσφυγής κατ' αποφάσεως τοπικής Διοικητικής Επιτροπής, εκρίθη ότι η αναιρεσείουσα δεν δικαιούται συντάξεως αναπηρίας.

Επειδή, κατά την έννοιαν των διατάξεων των άρθρων 8 παρ. 4 28 παρ 2 και 34 παρ.1 του ΑΝ 1846/51 ο ησφαλισμένος, υποστάς ατύχημα, κατέστη μεν εκ τούτου ανάπηρος, ουχί, όμως, εις βαθμόν καθιστώντα τούτον διαρκώς και οριστικώς ανίκανον προς εργασίαν, βραδύτερον δε, εξ άλλης αιτίας, οφειλομένης εις νοσηράν κατάστασιν του οργανισμού του μη δυναμένης να χαρακτηρισθή ως αποτόκου του ατυχήματος, ή γενικώτερον, μη δυναμένης να συσχετισθή προς τούτο, κατέστη ανίκανος προς εργασίαν εις βαθμόν δικαιολογούντα την απονομήν συντάξεως, δικαιούται ούτος συντάξεως αναπηρίας εξ εργατικού ατυχήματος ή κοινής νόσου, αναλόγως του εάν η ανικανότης προς εργασίαν προεκλήθη προεχόντως εκ του πρώτου ή του δευτέρου των αιτίων τούτων. Ούτω, εις περίπτωσιν συνδρομής πλειόνων αιτίων της αναπηρίας, αυτή είναι χαρακτηριστέα, ως οφειλομένη εν συνόλω εις το ατύχημα ή την κοινήν νόσον, αναλόγως της προεχούσης αιτίας, του ασφαλιστικού οργάνου οφείλοντας να εκφέρη επί του θέματος τούτου ειδικώς ητιολογημένων κρίσιν υποκειμένην εις τον έλεγχον του δικαστηρίου της ουσίας.

Επειδή, κατά τα γενόμενα δεκτά υπό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η αναιρεσείουσα ησφαλισμένη του ΙΚΑ υπό την ιδιότητα της εργατριάς, υπέστη την 9^η Αυγούστου 1972 εργατικόν ατύχημα, εκ του οποίου προεκλήθη εγκεφαλική διάσεισις, συντριπτικόν ενδαρθρικόν τραύμα αριστερής κνήμης και περόνης και αριστεράς οσφυϊκής χώρας. Δια την αιτίαν ταύτην έτυχεν επιδοματος αναπροσαρμογής από 5.2.1973 έως 29.2.1975 και συντάξεως μερικής αναπηρίας από 5.10.1976 έως 31.10.1978. Εν συνεχεία παρεπέμφθη προς εξέτασιν εις τα οικεία υγειονομικά όργανα, τα οποία απεφάνθησαν ότι αύτη παρουσιάζει παλαιόν κάταγμα κνήμης και περόνης πορωθέν μετ' ελαφράς δυσκαμψίας του γόνατος, μετρίου βαθμού βαρηκοϊαν άμφως, ελάττωσιν της οράσεως αριστερού οφθαλμού, ελαφράν σπονδυλαρθροπάθειαν και νευρωτικές εκδηλώσεις και ότι δια το χρονικόν διάστημα από 6.10.1978 έως 5.10.1980, φέρει ποσοστόν ανατομοφυσιολογικής βλάβης 51% εκ του οποίου μόνο 15% είναι απότοκον του ατυχήματος. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, το δικάσαν δικαστήριον, κατ' εκτίμησιν της φύσεως και της εκτάσεως των παθήσεων της αναιρεσειούσης του λίαν περιωρισμένου ποσοστού της καταληφθείσης εκ του ατυχήματος βλάβης έναντι της εκ των κοινών παθήσεων διαπιστωθείσης, της επαγγελματικής της ειδικότητας και της ηλικίας της (54^{ov} έτος), εδέχθη ότι προέχουσα αιτία της αναπηρίας της είναι αι κοιναί παθήσεις, αι οποίαι επήλθον μετά το εργατικόν ατύχημα και δεν είναι απότοκοι τούτου. Τελικώς η αναιρεσιβαλλομένη, αφού λαμβάνει υπ' όψιν ότι κατά το παρελθόν έτυχεν η αναιρεσείουσα ασφαλ. παροχών λόγω του ατυχήματος, (επίδομα αναπροσαρμογής και σύνταξις μερικής αναπηρίας), κρίνει ότι αύτη δεν δικαιούται συντάξεως εκ κοινής νόσου λόγω ελλείψεως των χρονικών προϋποθέσεων.

Επειδή, η ως άνω κρίσις του δικάσαντος δικαστηρίου περί της προεχούσης αιτίας της ασφαλιστικής αναπηρίας της αναιρεσειούσης, είναι κατ' αρχήν μη νομίμως και επαρκώς ητιολογημένη, εξενεχθείσα μετ' εκτίμησιν νομίμων στοιχείων, μεταξύ των οποίων ιδιάζουσαν βαρύτητα ενέχει η περί της ιατρικής αναπηρίας γνωμάτευσις των οικείων υγειονομικών οργάνων. Όθεν οι λόγοι αναιρέσεως ότι η σχετική κρίσις της αναιρεσιβαλλομένης παρίσταται αναπιολόγητος και ότι αύτη παραβιάζει το αρθρ. 28 πρ. 2 AN 1946/1951 και το αρθρ.29 του Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητος, διότι υιοθετήθη η

ιατρική διαπίστωση των υγειονομικών οργάνων άνευ ερεύνης της ασφαλιστικής ανικανότητας προς εργασία, ελέγχονται αβάσιμοι και απορριπτέοι.

Επειδή προβάλλεται ότι δεν ελήφθη υπ' όψιν το γεγονός ότι η αναιρεσείουσα έτυχε, κατά την προηγούμενη πενταετία, ασφαλιστικών παροχών λόγω εργατικού ατυχήματος, πλην και ο λόγος ούτος αναιρέσεως είναι απορριπτέος, αφ' ενός μεν διότι εκάστη ασφαλιστική κρίσις είναι αυτοτελής, αφ' ετέρου δε διότι πάντως και το στοιχείον τούτο ελήφθη υπ' όψιν υπό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.